

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 54. Et venit, & iterum inuenit eos dormientes. v. 34.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

dit Deus ab hominibus somno peccatorum obrutis, & orauit secundo, vt nos doceret si ad primam nostram petitionem non exaudiamur, & obtineamus quæ petimus, iterum flagitemus; ita tamē vt oratio nostra sit conformis voluntati Dei. Si enim filius Dei naturalis, unigenitus patris &c. non statim exauditus fuit, ita ut secundo oraret eundem sermonem, quid putamus futurum ad optiuos filios, & maximē, ut sæpe fit, inimicis?

Domine ne discedas à me, cum tribulatio proxima est & non est qui adiuet, & da gratiam ut, cum clamauero ad te, maximē in extremis, exaudiri merear.

§. 53. *Dicens: pater mihi non potest hic calix transire nisi bibam illum, fiat voluntas tua. v. 43.*

Quamuis natura sensitua Christi omnino imbiberat imagines amaritudinum passionis imminentis, eratque turbata & anxia supra communē hominum modum, ita ut præanxietate cruentus sudor ex omnibus illius membris erumpere posset, tamen amor validus & ardens desiderium nos redimendi velut malleus quidam aut vis ingens coëgit eum vt accederet iterum ad Deum patrem prosternens se ad terram coram eo, sanguineo perfundendus sudore, orans & submittens se diuinæ patris voluntati & dicens *pater mihi non potest hic calix transire nisi bibam illum, fiat voluntas tua.*

Disce hic, ô mortalis homo, ut in nulla re te quæras, sed honorem potius Dei & salutem proximorum; discite hic non naturæ desiderijs aut propriæ sapientiæ persuasione esse obtemperandum, sed illis potius, quæ poscit & exigit à te Deus, quæcunque sint illa, siue in agendo, siue in dimittendo aut patiendis: in prosperis, in aduersis; sicut Christus non suam vtique sed patris fecit voluntatem quamuis id, quod voluntati patris erat annexum (scilicet passio terribilis plane) naturæ illius sensitivæ prorsus molestum esset atque contrarium, & suis relicta principiis inde prorsus abhorreret. Nam multo tibi vtilius est Christum & diuinas sequi inspirationes, quam proprio iudicio sapere aut arbitrio nisi quantumlibet tibi aliquid, grande bonum esse, & ideo prosequendum, videatur.

§. 54. *Et venit, & iterum inuenit eos dormientes. v. 34.*

O Angor! ô bonitas! & ô fragilitas humana! angor quia præ angustia pene animo linquitur, dum nostra peccata & eorum vindictam in se portat, quas utiq; toto mundo grauius, Bonitas in tantis anxietatibus nihilominus, qua

qua reuifit discipulos. Fragilitas qua Dominum talem obliti discipuli dormiunt. O iterum Angor & bonitas Dei, & fragilitas humana! Angor quia prauidit tanquam in imagine omnia super se ventura tormenta, discipulorum fugam, Iudæ proditionem, multorum & Iudæorum & Christianorum perditionem, quæ adeo pium Dominum cruciant, ut humanitus loquendo uno loco consistere nō sustineat: sed à discipulis ad patrem & rursus à patre ad discipulos recurrat. Bonitas, ut adhortaretur eos ne in hoc suo præsentissimo vitæ periculo dormirent, ipso vigilante; sed, proh! *inuenit eos dormientes*; Ecce fragilitas humana. Sed an non idem nobis contingit quotidie secundum animam? quoties pius Dominus nos uisitat per inspirationes bonas excitando ad vitanda hæc & ista: ad uigilias? ad pœnitentiam ob præsentissimum peccati & gehennæ periculum? & ecce, ut primum transit inspiratio, admonitio, lectio, concio &c. Iterum dormimus, hoc est ad antiquas consuetudines malas & peccata redimus, quasi nunquam expergefacti fuissimus per Deum monentem, per remorsum conscientiæ, sacre scripturæ eloquia, & SS. Patrum adhortationes & exempla. O fragilitas! ne dixerim fatua negligentia propriæ salutis!

Domine, qui quasi aliud non facio, quam continuò dormire, excita me obsecro efficaciter ab hoc meo ueterno, ut semel relicto somno uitorum tecum sincere uigilem in uirtutibus, me in ijs exercendo noctes & dies, ne immersus tam periculoso animæ somno, à fure infernali despolier, & eius insidiis succumbam & peream. Vigilet obsecro Dominus Iesus super me & cunctos dormientes, ne nos apprehendat callidus tentator.

S. 55. *Erant enim oculi eorum grauari. v. 43.*

Vel ob uigilias in noctem protractas, vel vapores cibi & potûs sumpti, vel ob lassitudinem è laboribus diei; vel non tam corporum oculi; quam animarum, grauari erant mole quadam, quæ cum corporali somno proportionem habet; nondum enim erat eis spiritus datus, & forte idcirco Dominus uadens iterum orauit, non adhibita ulteriore excitatione, ne eis occasionem daret grauioris culpæ, sed in se laborem ad quem ipsi tenerentur, transtulit, orando pro eis ad patrem.

Domine Iesu Christe, mundi saluator non sic sint oculi mei grauari ita ut non uideant, quæ faciendæ sint ad salutem meam & gloriam tuam: sed ibi grauentur obsecro ubi obiecta externa carnis & mundi occurrant ita ut tædeat

D;

deat